

[O. Kier.]

ses i Relation til Hovedvejenes fremtidige Udvikling, og som jeg tidligere har nævnt, forekommer det mig, at man bør overveje en Revision af Byggelinie-loven for at forsøge igennem en saadan forstærket Lov og den nævnte Bestemmelse endnu at redde alle de Vejstrækninger af Hovedvejene, der kan reddes som virkelig anvendelige Hovedveje. Jeg tænker her paa de faa Veje her i Landet, der formodentlig vil faa virkelig Hovedvejstrafik; men ogsaa alle de andre Landeveje vil i det lange Løb blive ganske uanvendelige som Landeveje, hvis Façadebyggeriet, ofte i en Afstand af kun 12½ m fra Vejmidte, fortsættes i saa stor Udstrækning som i Aarene op til Krigen.

Byggelinie-loven var en Lov, som, da den blev fremsat, vakte megen Diskussion; jeg tror, der ses noget anderledes paa Spørgsmaalet i Dag. Den højtærede Minister sagde i sin Fremsættelsestale vedrørende de façadeløse Veje, at ved Lillebæltsbroen og Storstrømsbroen havde man indført de façadeløse Veje. Det er imidlertid kun saa som saa. Der findes ingen Lovhjemmel for Indførelse af façadeløse Veje, og saadanne eksisterer heller ikke dernede, naar man skal være ærlig. Der er Restauranter, Kiosker og Benzintanke, og hver en af Lodsejerne, som ikke ved Forlig er indgaaet paa at afstaa fra sin Façaderet, kan formodentlig fremtvinge den. Men ved de nye Afskæringer for Hoved- og Landeveje, særligt Hovedveje, viser det sig, at man i vore Vejbestyrelser har Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold og ikke viger tilbage for at forsøge anvendt alt for i visse Tilfælde at faa den façadeløse Vej gennemført. Man viger ikke tilbage for at anvende saavel Byplanlov som Fredningslov — Love, som utvivlsomt ikke afgiver ret megen Hjemmel i de paagældende Tilfælde. Men det viser for mig den Interesse, der er for Sagen i Dag, ganske anderledes end dengang man fremsatte Byggelinie-loven, og det giver mig det Haab, at vi i Dag ogsaa kunde faa en fornuftig og god Udformning af Sagen. Nu bygges der jo ikke mere; ellers vilde jeg synes, man burde overveje, hvis Behandlingen af disse Love trak ud, at gaa til en midlertidig Lov vedrørende dette Spørgsmaal.

Hvad Stierne angaar, bringes de jo nu

under mere tidssvarende lovmæssige Former. Det særligt nye er, at Amterne nu ogsaa kan anlægge Stier. Det vil vel nok i de fleste Tilfælde blive Stier, der anlægges ved Landevejene, hvad jeg ogsaa vil finde mest praktisk, men jeg haaber, at man ogsaa de enkelte Steder, hvor der viser sig at være Krav om og Brug for det, kan komme igennem med Stier, der særlig tager Hensyn til Turist- og Friluftslivet.

Hvad angaar Kapitel III, der vedrører Privatveje, har man i Hovedtrækkene anvendt Reglerne fra den i øvrigt udmærkede gamle Lov af 14. April 1865. Det forekommer mig, at man ogsaa her noget bestemtere burde optrække Reglerne for private Vejes Overgang til offentlige.

Efter disse Bemærkninger vedrørende Lovforslaget om Vejvæsenet gaar jeg over til Forslag til Lov om Ændring af Motorafgiftsloven m. v. Her gaar man altsaa ud fra de før Krigen gældende Skatter, der tilflød Vejvæsenet i de forskellige Former, nemlig Vægtskatten, Omsætningsskatten og Benzinskatten, paa 7 Øre pr. Liter Benzin, og som i de 2 sidste normale Aar før de nuværende Tilstande indbragte, Renter inklusive, ca. 69,9 Mill. Kr. og ca. 76,5 Mill. Kr. Foruden disse til vort almindelige Vejvæsen, Motorkørselen paahvilende, Skatter, paahviler der denne Benzin-Femøren til Staten, og 2 Øre til de to store Motorveje, hvis Bygning er paabegyndt i Henhold til særlig Lov. Sidste Gang man forberedte en Lovreform paa disse Omraader, i Udvalget af 1933, gik man ind for Tanken om Overførelse af Benzin-Femøren fra Statsindtægterne til Vejprovenuet, og man har jo ogsaa i Forhandlingerne i Udvalget af 1940 været inde herpaa i denne Omgang. Hvis ikke meget ændrede Forhold skulde indtræde efter Krigen i Forhold til Førkrigstiden, tror jeg, man skal se bort fra denne Mulighed. Jeg betragter al Tale herom i Øjeblikket som nytteløs. Det, der har den store Interesse, er jo Fordelingen af de tilstedeværende Penge til Vejfonden og Kommunerne. De øvrige Beløb — absolutte og procentvis ansatte — skal jeg ikke komme ind paa her, det vil blive gennemgaaet i Udvalget. Jeg vil dog opkaste Tanken om Oprettelsen af en særlig Udligningsfond for Snekastningsudgifter ved Siden af den foreslaaede Udligningsfond. For Kommunernes Ved-